A°. 1838. N°. 81.

DONDERDAG DEN 11den OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 11 *October* 1838.

Alzoo de navolgende personen, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de na te melden Slaven, te weten:

1°. WILLEM COENRAAD MEIJER, voor de Slavin *Trijntje*; hem in eigendom toebehoorende.

2°. PHILIP STEINHARD, als Straat-voogd over- en voor de Slavin *Aldia*; aangekomen hebbende ASIMICA JACOB DE MEZA.

3°. SAMUEL FERDINAND FLU, voor de Slavin *Jenny*, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, de Engelsche Schoener *Pembroke*, Kapt. H. M. Tall, van Demerary, hebbende 5 dagen reis.

Den 9den, het Schip *de Jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes, van Amsterdam, hebbende 43 dagen reis; Passagiers: Mejufvr. D. E. van Uijtrecht de Veer en de Heer W. F. Doerfleben.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 7den Augustus, het Schip *Sophia Maria*, Kapt. J. Andresen. — Den 10den, het Schip *Julia*, Kapt. J. Hilbrands. — Beide van hier,

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 18 Augustus 1838.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 7 *Augustus.*

Men deelt ons uit Hoorn de volgende bijzonderheden, nopens den aldaar op 3den dezer plaats gehad hebbenden brand, mede:

Al de woningen nabij de kerk gelegen zijn gespaard gebleven, alleen de aan de kerk belendende gebouwen zijn grootendeels vernield, waaronder de kerkenkamer, kosterswoning en stads bibliotheek. Echter zijn de gelden en papieren van de kerk en diaconie, het zilver voor het Nachtmaal en de archiven der stad, nog gelukkig gered. Tot het redden van de kerk bestond geene mogelijkheid, binnen den tijd van een uur stortte reeds dak en toren neder. Algemeen was de angst in de stad gedurende den brand, waarvan vooral indien de wind gekeerd ware, de gevolgen onberekenbaar geweest waren, diepe verslagenheid verving den angst en spanning, bij het gezigt van de bouwvallen den volgenden dag, een weemoedig ging de treurende gemeente gisteren morgen naar eene der kleine kerken, waar geen fraai orgelmuzijk hare stem geleidde, maar veler zangen door het storten van tranen werden afgebroken. Zeer deelnemend en troostrijk was de rede van Ds. Oordt tot de talrijke schare, naar aanleiding van Jesaias LXIV: 21, 22 en 23.

Hoorn verloor haar schoonste sieraad; de kerk, zijnde een kruisgebouw, was 300 voeten lang, 120 voeten breed en 67 voeten hoog; de toren was 179 voeten hoog, had bijzonder zware klokken en een uitmuntend carillon; het orgel was gedurende de jaren 1774 tot en met 1777 gemaakt door Johannes Mittheryth van Leyden, en eerst voor weinige jaren hersteld, waarbij zeer belangrijke kosten ter verfraaijing waren gemaakt en waaraan de laatste hand werd gelegd.

Enorm zullen de onkosten zijn tot herstel van deze kerk, welke echter door elk, van welke gezindheid ook, hartelijk gewenscht wordt. Mogten de pogingen daartoe door ruime bijdragen ook van elders bevorderd worden.

'sGRAVENHAGE, 7 *Augustus.*

Z. M. heeft Hoogstdeszelfs besluit van 20 November 1838, No. 12, houdende organisatie van het West-Indisch leger gewijzigd, door te bepalen, dat voortaan bij het bataljon jagers No. 27, te Suriname in garnizoen, slechts twee, in plaats van de vroeger bepaalde vier chirurgijns der 2e. kl. en slechts acht, in plaats van tien tweede luitenants der infanterie zullen dienen; dat overigens de naar de eilanden St. Eustatius en St. Martin van het garnizoen te Suriname te detacheren militairen voor ieder van die twee eilanden niet meer zullen bedragen dan één sergeant, een korporaal en twaalf jagers; terwijl de van de gemelde eilanden terug te keeren, twee Chirurgijns der 2de klasse en twee 2de Luitenants der jagers a la suite te Suriname zullen blijven dienen, tot dat zij bij voorkomende vacaturen kunnen invallen.

Den 13den. In deze residentie is overleden de H. W. Geb. Heer W. F. graaf van Reede, grootkr. der orde van den Nederl. Leeuw, kommandeur der militaire Willems-orde, luitenant-generaal, opperkamerheer van Z. M., lid (en, gedurende de laatste zittingen, voorzitter) van de Eerste Kamer der Staten-Generaal. In 1834 werd hij door de Ned. regering met eene zending, over de Luxemburgsche aangelegenheden naar het hof van Z. D. H. den hertog van Nassau, belast. — Voorts is alhier in den ouderdom van 89 jaren, overleden de Hoog Wel Geb. Heer J. Y. baron de Constant Rebecque Villars, generaal der infanterie op retraite, grootkruis der orde van den Nederl. Leeuw, Kommandeur der militaire Willems-orde, in 1831 chef van den algemeenen staf bij het leger te velde, enz. Hij wordt diep betreurd door zijn gezin en door al de personen, die in staat geweest zijn de uitmuntende eigenschappen van zijn geest en hart te kunnen waarderen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 15 *Augustus.*

De *Times* zegt, naar aanleiding van berigten uit Parijs, dat het Fransch bewind den schijn wil geven, alsof het meer dan vroeger geloofde dat de geschillen tusschen Nederland en Belgie tot vijandelijkheden zouden kunnen leiden. Van daar eenige bewegingen van troepen. Doch metterdaad zou deswege geene vrees worden gevoed, ofschoon men erkende, dat er meer tijd, dan men gemeend had, met de vereffening van de Nederlandsch-Belgische kwestie zou verloopen.

— Men heeft berigten uit Lissabon tot den 7den dezer; dezelve zijn niet onbelangrijk. De partijganger Remechido, die sints lang de schrik van de Algarven en de hoop der Miguellisten was, is gevat en doodgeschoten, en zijne bende verstrooid.

Het blijkt uit eene officiële dagorder van den minister van oorlog, dat de kommandant Fontoura besloten had, om na de vereeniging van een zeker getal troepen, eene nadrukkelijke poging tegen Remechido te ondernemen. De genoemde bevelhebber stootte op de bende van Rimechido in den avond van den 28sten Julij; dezelve bedroeg 248 man, die de militaire colonne in eene hinderlaag op het gebergte afwachten, en haar op een korten afstand met een allerlevendigst vuur begroeteden. De troepen gingen echter terstond aanvallenderwijs te werk, wierpen de oproerlingen overhoop, die in weerwil van hunnen hardnekkigen tegenstand, niets op de geregelde krijgsbenden konden winnen, maar van lieverlede hunne sterke stelling moesten verlaten, en ten slotte geheel uiteengejaagd werden, met achterlating van hunnen aanvoerder in de handen der militaire magt. Remechido werd door den dapperen kapitein Cabral, van de Caçadores, gevat. Al zijne papieren werden bij hem gevonden en dadelijk in beslag genomen. Ten gevolge van het goed gedrag en de vermoeijenissen der troepen — die volgens deze depêches mede eenig verlies hebben geleden — waren aan dezelve buitengewone rations uitgedeeld.

Bijzondere berigten voegen hierbij, dat Remechido, door een krijgsraad is ter dood veroordeeld, en den 2den dezer te Faro is gefusileerd, in tegenwoordigheid van eene talrijke menigte, die in den val van dezen Guerilla aanvoerder de meeste belangstelling aan den dag legden. Hij toonde tot zijne laatste oogenblikken de onwrikbaarste koelbloedigheid. Het schijnt, dat hij niet dan na gewond te zijn en hem de sabel uit de hand was geslagen, in de magt zijner vijanden is geraakt. Zijn zoon is het ontkomen. Meer dan 50 man zijner bende zijn op de plaats van het gevecht gebleven. De bijzondere berigten beweren, dat de troepen mede zwaar geleden hebben, en het aantal van derzelver dooden veel grooter dan dat van de partijgangers is geweest; hetgeen zich uit de betere stelling van deze ligtelijk laat vermoeden. Men vleit zich, dat thans de rust in het zuiden van Portugal bevestigd zal worden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 5 *Augustus.*

Het *Journal des Débats* ontleent uit eene brochure van den Heer Valdruche, over ettelijke Londensche liefdadigheids-gestichten eene schets der uitwerkingen, welke voor Engeland tot dusverre de armen-wet heeft gehad, en voegt daaraan de volgende vergelijking toe: »In Parijs zijn huizen, straten, geheele wijken, waar men nooit sterft. Al wie ziek, oud of gebrekkig is, zijnen verwanten of huisgenooten tot last valt, wordt terstond in het hôtel-dieu gebragt. Op deze wijze wentelt men datgene, wat familie-pligt zoude zijn, op de openbare weldadigheid over, en hoe gevoelig de kinder- of

onderliefde daaronder lijdt, hoe zeer alle huisgezinlijke banden door dit hardvochtige verzaken van hulpbehoevende ouders, kinderen of verwanten verslapt worden, behoeft niet aangetoond te worden. In Engeland houdt men den arme of den zieke in zijn gezin zoo lang het gaat. Het armhuis verleent dáár hulp, waar anders geene hulp meer te verkrijgen is. De onderstand houdt streng gelijken tred met de behoefte. Wie tot arbeid in staat en mondig is, bekomt niets geschonken, wel echter verschaft men hem een voorschot, hetwelk hij allengs door zijnen arbeid aflossen moet. De grijsaard, die vrouw en kinderen heeft, laat men in den schoot zijner familie. Slechts wie buiten zijne schuld zonder bestaanmiddel is, vindt beide, arbeid en huisvesting in het armhuis. De kinders worden aan het armschool toegewezen. Den zieken worden, zoo lang het gaat, troost, verpleging en geneesmiddelen in het huis toegediend; alleen de hulpelooze, van genie en betrekkingen verstokene grijsaard vindt, volstrekt zonder bekostiging zijnetzijds, eene rustplaats in eene liefdadigheids-gesticht. Deze inrigtingen verdienen te Parijs navolging, en wenschelijk is het allezins, dat de prefekt en de municipale raden daarop reflecteren."

Den 13den. — Een zeer treurig voorval, en hetwelk nog veel schromelijker gevolgen konde gehad hebben, heeft gisteren avond omstreeks 9 ure op den ijzeren spoorweg van St. Germain plaats gehad. Twee wagentreinen hebben midden op den weg elkander ontmoet, verscheidene wagens zijn in duizende splinters gevlogen. Acht of tien personen, zegt men, zijn gevaarlijk gekwetst. Aan eene dame zijn de beide handen verbrijzeld. Tot dusverre hebben wij niet van dooden gehoord. Algemeen stemt men zamen tot de levendigste klagten tegen de stoomwagen-administratie wegens de achteloosheid waarmede deze het vertrek der wagentreinen behandelt. De Zondag-avonden laat men regelmatig de reizigers twee of drie uur wachten, die op de tot het vertrekken bepaalde uren zich hebben aangemeld. Daaruit ontstaat noodwendig groote verbittering onder het publiek. Gisteren was het algemeen misnoegen ten top gestegen onder de 12 of 1500 personen die op het afrijden toefden. Het vertrek werd dienvolgens verhaast, en dit was oorzaak van het tegen elkander oprijden der twee wagentreinen. Wij hopen, dat de ongelukken van gisteren avond niet zoo zwaar zullen zijn, als men ze verhaalt, maar wij vernemen, dat de gekwetste personen zich toerusten om de administratie in kosten en schaden voor de regtbanken te vervolgen.

PS. Het getal der gisteren op den spoorweg van St. Germain gekwetste personen is 40, waarvan 7 gevaarlijk. Aan eene zwangere vrouw is de dij verpletterd. Heden morgen is eene plainte tegen de administratie, bij den maire van Arieres, gedeponeerd, daar het ongeluk bij die station is gebeurd.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, *6 Augustus.*

Hoe ook de eerste beslissing der op nieuw weder vergaderende Londensche Conferencie uitvallen moge, blijft men echter van gevoelen dat Europa thans geen openbaar onregt dulden zal; en een openbaar onregt tegen den Koning der Nederlanden zoude het zijn, indien de Mogendheden na hem door het daarstellen van eenen wapenstilstand en door hunne verwaarborging van zekere overeenkomsten tot eenen toestand bewogen te hebben, bij welke hij de grootste helft zijns rijks verbeurt, thans ook dezen waarborg weder terug nemen, en van een land, dat bereids zoo vele offers gebragt heeft, nog grootere vorderen wilden. Wij zijn hier evenmin Hollandsch- als Belgischgezind, doch wij hebben een gevoel van regt en onregt, dat door geenerlei meewarigheid of tegenzin met het wankelen gebragt kan worden, en daarom ook koesteren wij de overtuiging, dat, hoe spoedig en gewillig ook de gezonde zin der Duitschers de daarstelling en vestiging van het koningrijk Belgie beaamd hebbe, echter deze zelfde gezonde zin geenszins zal te bewegen zijn, al datgene voor regt en billijk aan te nemen, wat het Belgische volk tegen over den Koning der Nederlanden, goed mogt vinden te verlangen. De Pruissische gevolmagtigde bij de conferentie, baron von Bulow, is thans het eenig lid derzelve, dat van den aanvang af, aan de protokollen der Hollandsch-Belgische aangelegenheid heeft deel genomen, want zelfs lord Palmerston werd eerst lid na dat het eerste Willington-Peel minister onder Willem IV afgetreden was, en ook later wisselde hij eene geruime poos met den held van Waterloo af. Het is wel buiten twijfel, dat de Oostenrijksche gevolmagtigde, graaf van Senfft-Pilsach, die te 's Gravenhage in de gelegenheid is geweest, naauwkeurige inlichting nopens den stand van zaken te erlangen, met den baron von Bulow in volkomene overeenstemming zal handelen, gelijk ook de graaf Pozzo di Borgo, die uit Töplitz, waar zijn monarch eene zamenkomst met Prins Metternich had, de laatste daarmede in verband staande instructiën ontvangen heeft.

Den 9den. — Den 14den dezer maand wordt in de vrijmetselaars loges alhier, een groot feest gevierd. Op dien dag is het juist honderd jaar, dat Frederik de Groote, in de nationaal-moederloge, *de 3 wereld-klooten*, aangenomen werd. Door verordeningen dezer moederloge, onder medewerking der loge *Royal Georg*, zal het jubel-aannemingsfeest des grooten konings op eene vrolijke en feestelijke wijze gevierd worden. Er hebben zich zoo velen ter bijwoning van het feest aangemeld, dat de broeders van den 2den en 3den graad daarvan hebben moeten uitgesloten worden.

WEENEN, *7 Augustus.*

Volgens het voor de krooning van HH. MM. te Milaan bekend geworden hofprogramma, dat acht folio bladzijden beslaat, zal de intogt binnen die stad ongemeen luisterrijk zijn. Behalve den gewonen stoet, die zoodanige plegtige optogten vergezelt, gaan de afgevaardigden van de centrale en provinciale congregatiën, de banierdragers der 83 koninklijke steden met ontrold vaandel te paard, voor de keizerlijke koets uit. De trein eindigt bij de domkerk en begeeft zich van daar, na gehouden Te Deum, te voet naar het keizerlijke paleis. Ten dage van de huldiging, die in de groote Karyatidenzaal plaats heeft, begeeft de keizer zich in plegtigen optogt naar den aldaar opgerigten troon en plaatst zich met gedekten hoofde op denzelven, waarna de plaatsvervanger van den oppersten kanselier, graaf Inzaghi in de Latijnsche taal den eed voorleest, welke al de dignitarissen en gedeputeerden luide nazeggen. Na dit aflezen trekt de stoet naar den dom om het Te Deum bij te wonen. De plegtigheid van de huldiging wordt de keizerin en de keizerlijke familie, benevens het diplomatieke ligchaam op tribunes bijgewoond. Bij den plegtigen togt van het hof naar St. Ambrosio zal het gewone gala-geleide plaats hebben.

Op den dag der krooning die door den kardinaal patriarch van Venetie en den kardinaal aartsbisschop van Milaan gemeenschappelijk in zoo verre wordt verrigt, dat de aartsbisschop van Milaan de zalving bewerkstelligt, doch bij de eigenlijke krooning de ijzeren kroon met behulp van den kardinaal patriarch van Venetie op het hoofd van den monarch plaatst, waarna de jongere kardinaal den Keizer het zwaard omgordt, terwijl de oudere hem de rijksappel aanbiedt, verkondigen 101 kanonschoten en het luiden van al de klokken het begin van deze heilige verrigting. De krooningstogt, waarbij Z. M. de huiskroon op het hoofd draagt, gaat te voet uit het paleis naar de domkerk. De keizerin aanschouwt het geheel van het balkon des paleis, en begeeft zich naderhand naar de voor haar in de kerk ingerigte zitplaats. Bij het binnentreden van dat gebouw wordt de keizer door de kardinaal-aartsbisschoppen van Milaan en Venetie, benevens de 18 bisschoppen van het Lombardisch-Venetiaansche koningrijk ontvangen en naar het altaar geleid, waar de ceremoniën gebruikelijker wijze eenen aanvang nemen. Na volbragte intronisatie roept de Lombardische opperhofmeester met luider stem: Viva Ferdinande imperatore *e ré nostro*, welke kreet door alle aanwezigen wordt herhaald. Bij de offerande reikt Z. M. eene zware goudmunt over.

Na volbragte krooning keert de keizer in het krooningsgewaad met de ijzeren kroon op het hoofd, den schepter en de rijksappel in de handen naar den burgt terug, alwaar hij zich op het balkon van het paleis in bijzijn van de rijksgrooten aan het volk vertoont. Daarna wordt het keizerlijke feestmaal in de Karyatiden-zaal gehouden, waaraan ook de keizerin en al de aartshertogen en aartshertoginnen deel nemen. Den kardinaal aartsbisschop van Milaan en den kardinaal patriarch van Venetie wordt mede vergund bij de keizerlijke tafel aan te zitten, terwijl al de rijksgrooten hunne diensten verrigten en de overige afgevaardigden op de tribunes zijn gezeten. Zoodra de keizer den beker opvat, om op het welzijn van zijn volk te drinken, bulderen de kanonnen hunne salvo's uit, waarna HH. MM. opstaan en de plegtigheid afgeloopen is.

ADVERTISSEMENTEN.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.